

Posudek oponenta na diplomovou práci Bc. Karla Šindelky
Self-assembly of polyelectrolytes in aqueous solutions
(dissipative particle dynamics)

Předložená práce se zabývá aplikací metody DPD na polyelektrolyty. Tato metoda je motivována snahou zlevnit standardní atomistické simulace natolik, abychom mohli simulovat velké a složité systémy, včetně nabitých. V úvodu jsou popsány jak studované polyelektrolyty tak metoda DPD. Značná část práce se zabývá metodikou modelování Coulombovy interakce v DPD, což nebylo dosud dostatečně prozkoumáno. Následuje aplikace na směs blokových polyelektrolytů.

Práce je psána dobrou angličtinou s minimem překlepů a dalších chyb. Spíše jako smůlu lze hodnotit překlep “dissipave” na titulní stránce. Plyne z toho ponaučení, že projet hotový text korekterem pravopisu se vždy vyplatí. Typografická úroveň práce je vynikající. Práci jsem četl v PDF formě, a tak oceňuji živé odkazy.

Komentáře a náměty pro diskusi:

- Jako nepřehledné z hlediska čtenáře hodnotím použití redukováných jednotek a hlavně Bjerrumovu délku k nastavení velikosti interakce, viz “The strength of the electrostatic interactions in these simulations was controlled by the Bjerrum length.” na str. 31 a (bez vysvětlení) na str. 29 nahoře. Dle definice na str. 12 platí $l_B = e^2/(4\pi\epsilon k_B T)$, kde mohu měnit ϵ , tj. rozpouštědlo (ale pak musím změnit i parametry interakce článek–rozpouštědlo) a teplotu. Rozsah použitých l_B je přitom přes jeden řád (0.5 až 7), což neodpovídá realistickému rozsahu teplot.
- Str. 17, rov. (3.14): rychlost $\tilde{\mathbf{v}}_i$ by měla být v čase $t + \Delta t$.
- Práce používá exponenciální stínění náboje (Slater-type charge distribution, eq. (3.20)). Je pro to nějaký další důvod (jako lepší aproximace hrubozrného potenciálu)? Na základě svých zkušeností bych dal přednost Gaussovskému náboji, protože se snadno implementuje s Ewaldovou sumací.
- Byly provedeny simulace s mřížkovými modely obdobných PE systémů? Pokud ano, jaké jsou výsledky?

Další drobnosti:

- V abstraktu je použita zkratka PE bez definice. Je to matoucí, protože PE je obvyklá zkratka pro polyetylen, a zde znamená polyelektrolyt. Je dobrým stylem nepoužívat v abstraktu žádné zkratky kromě zcela obvyklých v širokém oboru.
- Str. 12, ř. –4: lépe “elementary charge”.
- Abstrakt: co takhle „hrubozrný“ místo „zhrubený“?

Na závěr konstatuji, že diplomant odvedl nadstandardně velké množství práce a i přes drobné výše zmíněné výtky (o kterých je ostatně možné diskutovat) je práce velmi kvalitní.

Práci jsem prostudoval a doporučuji ji k obhajobě. Navrhuji známku „výborně“.

V Praze dne 18. 5. 2014

prof. RNDr. Jiří Kolafa, CSc.
Ústav fyzikální chemie, VŠCHT Praha